

og der er altså nogle arbejdsmetoder og nogle måder, man gør de ting på, som jeg hverken kan eller vil kortslutte. Det ville være urimeligt.

Det, der er at sige, er, at det positive skal Kommissionen få fuld opbakning til fra dansk side, men dér, hvor vi synes, der er ting at rette, vil vi kaste os ud i debatten med så meget fynd og klem, som vi overhovedet kan.

Jørn Jespersen (SF):

Det siges somme tider, at man ikke skal tage sorgerne på forskud, men det gælder jo mindst talt ikke, når hr. Keld Albrechtsen beskæftiger sig med EU-spørgsmål. Så er princippet tværtimod at tage sorgerne på forskud for at sikre sig, at man i hvert fald når at have noget at være ked af.

Jeg skal derfor spørge ministeren, om han kan bekræfte, at den hvidbog, som kommer inden for meget kort tid, ikke er en vedtagelse, der indebærer diverse ulykker, som hr. Keld Albrechtsen kunne frygte, men er et udspil til en politisk proces, som skal behandles efter de helt almindelige regler med inddragelse af EU-landenes parlamenter, Ministerrådet og Europa-Parlamentet osv., og at der derfor på ingen måde kan siges noget som helst om udfaldet. Jeg skal også spørge, om det er ministerens opfattelse på linje med min, at sådan som hvidbogen ser ud til at være strikket sammen, ser det ud til, at der på mange områder er tale om ganske positive ting, som langt hen ad vejen flugter med danske ønsker, og at der dermed er lagt op til en vældig forbedring af fødevarerlovgivningen i EU.

Fødevarerministeren (Henrik Dam Kristensen):

Jeg vil gerne bekræfte den politiske proces. Man kan sige, at det, vi får i morgen, er det første politiske dokument, som derefter skal gennemgå den helt normale politiske behandling og de procedurer, man har i medlemslandene, når det gælder den europæiske sammenhæng. Det er fuldstændig korrekt.

Som jeg har forstået de signaler, jeg har modtaget, er der noget at glæde sig over, og jeg synes måske, man som indgangsvinkel kunne starte med at glæde sig over, at nu har Kommissionen sat det spørgsmål på dagsordenen. Det er ikke mere bare noget, som nogle af os har gået og ønsket i længere perioder og har argumenteret for i længere perioder. Vi kan sige, at nu er det sat på dagsordenen, og det er sket med så meget fynd og klem, som det overho-

vedet kan ske med, fordi den kommissær, som har fået dette ansvarsområde, nu forfølger den indsats, som vi startede, når det gælder fødevarerområdet. Det er det første skridt, som nu bliver udmøntet her, og det synes jeg vi skal glæde os over og sige tak til EU for, at det sættes på dagsordenen.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 29

Jens Kirk (V):

Det er ret kendt, at Venstre er ret bekymret over, hvordan Socialdemokratiet tackler EU-debatten og ikke mindst ØMU-debatten.

Vi ved fra aviserne, at ministeren var i Munketo i går, og at der var 55 tilhørere. Jeg spørger: Hvis ministeren skal rundt i hele Danmark og tilhørerskaren ikke er større, når fødevarerministeren så at komme igennem med det budskab, han gerne vil igennem med? Kort sagt: Hvordan føler fødevarerministeren som Socialdemokratiets mand på dette område i grunden at debatten går? Er den i fuldt drev fremad, eller er den i stilstand?

Fødevarerministeren (Henrik Dam Kristensen):

Igen er vi på kanten af det ressortansvar, jeg har over for Folketinget, så min eneste kommentar til hr. Jens Kirk skal være: Ja, jeg synes, det går i den rigtige retning, og jeg håber, at rigtig mange vil være behjælpelige med, at vi får en ordentlig og konstruktiv debat i Danmark.

Jens Kirk (V):

Det var jo et meget kort svar, men det var jo ikke klart, kan man vel sige. Men vi er vel heller ikke blevet helt klar over, om fødevarerministeren er både Socialdemokratiets og De Radikales talsmand på området, eller om vi i grunden – det kunne økonomiministeren måske svare på – også skal forvente en særskilt kampagne fra De Radikale. Er man fælles om den kampagne, eller er det fødevarerministeren, der alene kører den ved hjælp af nogle enkelte læserbreve fra andre?

Fødevarerministeren (Henrik Dam Kristensen):

Jeg tror, jeg bliver nødt til at sige til Folketinget, at det er et spørgsmål, som ikke har noget med min ressort at gøre. Jeg tror, jeg vil svare en sidste gang med at sige, at jeg har først og frem-